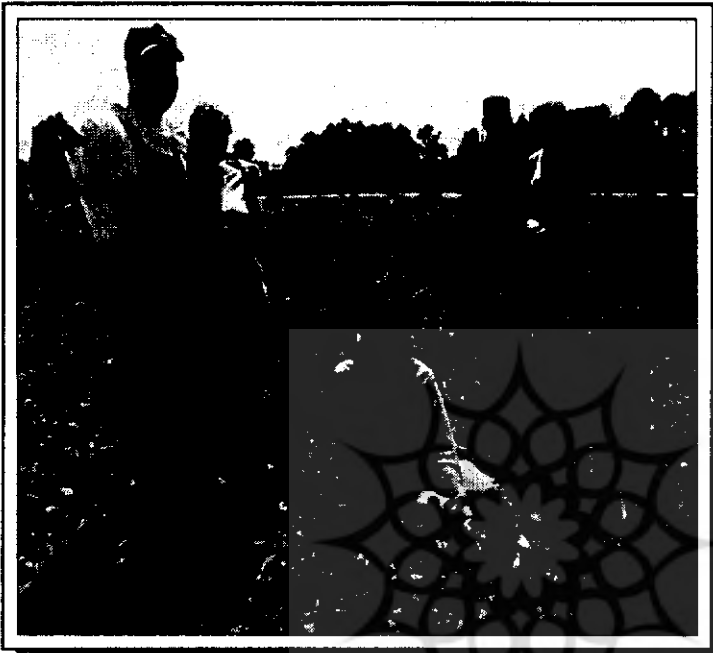

چرا دیگران صادرکننده‌اند و ما واردکننده؟

بارها، و در زمان‌های مختلف، از زبان مسئولان اجرائی و برنامه‌ریزی کشاورزی ایران شنیده‌ایم که یکی از دلایل اصلی عقب‌ماندگی کشاورزی کشورمان، کوچک بودن اراضی کشاورزی است. می‌گویند: زمینی که در اختیار یک کشاورز قرار دارد به حد کافی کوچک و غیراقتصادی است، اما وقتی این کشاورز فوت می‌کند و کار به تقسیم همین زمین بین ورثه‌اش می‌کشد، دیگر باید فاتحه آن زمین را از لحاظ بازدهی خواند. در بهترین حالت، ممکن است یکی دو نفر از فرزندان این کشاورز در گذشته، در روستا بمانند و روی همان زمین کار کنند و زندگی بخور و نمیری داشته باشند، اما بقیه ورثه ناگزیر از مهاجرت به شهرها هستند... و... بفروشانند، این هم دلیلی قانع‌کننده برای مهاجرت روستائیان به شهرها (البته از نظر استدلال‌کنندگان!)

از طرفی، وقتی وضعیت کشاورزی ایران با دیگر کشورها، از جمله آمریکا مقایسه می‌شود، می‌گویند: قیاس مع الفارق است! ما کجا و آمریکائیان کجا؟! آنها مزارع چند ده - و گاه چند صد و چند هزار هکتاری، دارند و لذا صرف می‌کند روی زمین کار کنند... و اگر ما بخواهیم همین اندک تولید را هم داشته باشیم، باید تا جایی که می‌توانیم از کود شیمیایی و سموم دفع آفات نباتی استفاده کنیم!

برای پی بردن به درستی یا نادرستی این استدلال‌ها، نتایج آخرین بررسی وزارت کشاورزی آمریکا را در مورد مهم‌ترین عواملی که سبب پیشرفت و پویایی کشاورزی این کشور شده است، در زیر چاپ می‌کنیم. هر فرد منصفی می‌تواند پس از مطالعه این بررسی نتیجه‌گیری کند که چرا آمریکائیان صادرکننده مواد غذایی هستند و ما واردکننده همین مواد؛ آن هم به میزان روزافزون و نگران‌کننده‌ای...؟

عوامل پیشرفت کشاورزی آمریکا براساس نتایج حاصل از آخرین بررسی‌های

* احساس مسئولیت در قبال سلامت مردم و خودداری از به‌کارگیری تکنولوژی و مواد شیمیایی و زیان‌آور، هرچند که باعث افزایش تولید شود.

فروش

تعاونی محصول خود به ویژه از طریق بورس و حراج و قطع واسطه‌های غیر ضروری.

* استفاده کامل از پیش‌بینی هواشناسی. عکس، یک خانواده کشاورز آمریکایی را که مزرعه فامیلی آنها در ۳۰۰ کیلومتری جنوب شرقی شهر واشنگتن واقع شده است نشان می‌دهد. این فامیل از سه قرن قبل که از اروپا به قاره آمریکا مهاجرت کرده، در همین مزرعه کار می‌کند. اعضای این خانواده که سه قرن پیش شامل یک زن و مرد بود اینک به ۳۹۹ تن رسیده و مزرعه میان آنها تقسیم شده است. زبان حاصل از کم شدن سالانه سهمیه زمین هر خانواده یا به کارگیری تکنولوژی پیشرفته جبران می‌شود و لذا کمبودی احساس نمی‌شود. در عکس، «روی فلانگان» و همسر حامله‌اش «جینی» در سمت چپ، «امی» خواهر «روی» نشسته در وسط، «دیوید» و «سوزان» پدر و مادر «روی» در سمت راست در مزرعه توت‌فرنگی خود دیده می‌شوند.

وزارت کشاورزی آمریکا از این قرار است:

- * تعلق اراضی زراعتی به خانواده‌ها، نه ارباب‌ها و شرکت‌های بزرگ.
- * دلبستگی و وفاداری خانوادگی کشاورزان به مزرعه خود و عدم مهاجرت و گرایش به مشاغل دیگر، هر قدر که درآمد بیشتر داشته باشند.
- * حضور منظم در دوره‌های بازآموزی و کسب اطلاعات تازه و دانش کشاورزی و مطالعه نشریات مربوط.
- * استفاده سریع از ابزارهای تازه‌ساز برای تولید بیشتر.
- * عمدتاً فعالیت کردن در تولید یک نوع محصول و تخصصی کردن کار خود.
- * گزارش فوری مشکلات خود به دولت و پافشاری برای رفع آنها.
- * استفاده بهینه از اعتبارات دولتی و بانکی.
- * استفاده کامل از تسهیلات تعاونی.